

İçtiihad Risalesinde, bu zamanda içtiihad yapılmayacağı ifade ediliyor. "Elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem mehdî,..". Burada ise mehdinin müçtehid olduğu belirtiliyor. O zaman mehdi gelmemiş şeklinde anlaşılır mı?

"**Müçtehit**" terimi sadece mezhep ve fıkha bakmıyor. Her ilim dalının kendine ait ayrı ayrı müçtehitleri bulunuyor. Mesela, hadis ilminin müçtehidi, tefsir ilminin müçtehidi, kelim ilminin müçtehidi, fıkıh ilminin müçtehidi ayrı ayrıdır.

Risale-i Nur'u incelediğimizde, Üstad Hazretlerinin bütün bu ilim dallarında müçtehit seviyesinde olduğunu rahatlıkla görebiliyoruz. Üstad'ın müçtehit seviyesinde olması mezhep kurmasını gerektirmiyor. Nitekim İmam-ı Gazali Hazretleri de müçtehit seviyesinde idi, ama o beşinci bir mezhep kurma ihtiyacı görmedi. *Her müçtehit yeni bir mezhep ihdas edecek değildir.*

Fıkıh sahasını zaten dört büyük imam, yani dört mezhep halletmişler; yeniden beşinci bir mezhep kurmaya o saha ile uğraşmaya gerek bulunmuyor. Nur talebeleri Risale-i Nur'dan tahkiki imanı aldıktan sonra amel için gerekli olan fıkhi meseleleri dört mezhepten öğreniyorlar.

Allah'tan şüphesi olan bir adama gusülden, abdestten bahsedilmez önce iman vermek gerekir. Hatta Allah'a iman ediyor, ama imanı zayıf olduğu için ibadete ihtiyaç hissetmeyen birisine de önce iman kuvveti vermek gerekiyor.

Üstelik bu asırda maddeci ve inkarcı felsefe fıkha değil imana saldırıyor, zira iman imha edilirse ortada ne fıkıh kalır ne din kalır. Üstad Hazretleri bu tehlikeyi gördüğü için, bütün gücünü ve mesaisini imanın tahkim edilmesi üzerine harcamış. Çünkü kökü kurumuş bir ağacın dal ve budaklarını ilaçlamanın bir manası bulunmuyor.

İslam bir ağaçtır, bu ağacın kökü imandır gövdesi ibadet meyvesi ise ahlaktır. Kök yani iman çürük ve hastalıklı olursa, gövde ve meyve yani ibadet ve ahlak kurtlu ve işe yaramaz olur. Halihazırdaki Müslümanların durumu buna şahittir. *Öyle ise bu ağacı kurtarmak için **imana**, yani **köke** ağırlık verilmelidir.*

Üstad Hazretleri müçtehitliğini iman esaslarının tahkim edilmesine sarf etmiştir. Yani,

"Elbette en büyük bir müçtehid, hem en büyük bir müceddid, hem hâkim, hem mehdî, hem mürşid, hem kutb-u âzam olarak bir zât-ı nuranîyi gönderecek ve o zat da ehl-i beyt-i Nebevîden olacaktır."(1)

ifadesi tam Üstad Hazretlerini tarif eden bir cümledir, diye düşünöyoruz. Bu cümlenin eksiği var fazlası yok.

(1) bk. [Mektubat, Yirmi Dokuzuncu Mektup, Yedinci Kısım.](#)